

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΑΓΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiastoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 Μαρτίου 2013

ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

Ανάμνησις Της από Του παραδείσου εξορίας Του πρωτόπλαστου Αδάμ.

Αλεξίου οσίου, Του ανθρώπου Του Θεού.

Έτος 6^ο Τεύχος 243

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Δευτέρα 18 Μαρτίου **7:00 π.μ.** Όρθρος – Ώρες – Εσπερινός. **Καθαρά Δευτέρα.**
6:00 μ.μ. Μέγα Απόδειπνο.
2. Τρίτη 19 Μαρτίου **7:00 π.μ.** Όρθρος – Ώρες – Εσπερινός.
6:00 μ.μ. Μέγα Απόδειπνο. Απογευματινό κήρυγμα.
3. Τετάρτη 20 Μαρτίου **7- 9:00 π.μ.** Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία.
5:00 μ.μ. Μέγα Απόδειπνο.
6:30 μ.μ. Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
4. Πέμπτη 21 Μαρτίου **7:00 π.μ.** Όρθρος – Ώρες – Εσπερινός.
6:00 μ.μ. Μέγα Απόδειπνο.
5. Παρασκευή 22 Μαρτίου **7:00- 9:00 π.μ.** Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία.
5:00 μ.μ. Κανόνας Αγίου Θεωδώρου – Τρισάγιο – Μνημόνευση ονομάτων.
7:00 μ.μ. Ακολουθία Α' Χαιρετισμών.
9:00 μ.μ. Ακολουθία Χαιρετισμών για εργαζομένους.
6. Σάββατο 23 Μαρτίου **7 – 10:00 π.μ.** Όρθρος και Θ. Λειτουργία – Τρισάγιο – Μνημόνευση ονομάτων. Α' Νηστειών. Μνήμη του δια κολλύβων θαύματος Αγίου Θεωδώρου Τήρωνος.
6:00 μ.μ. Εσπερινός.

«Εάν αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών,
αφήσει και υμίν ο Πατήρ υμών ο ουράνιος·
εάν δε μη αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα
αυτών,
ουδέ ο Πατήρ υμών αφήσει τα παραπτώματα υμών»
(Ματθ. 6:14).

Ο άνθρωπος στην καθημερινή του ενασχόληση περιπίπτει σε διάφορα σφάλματα, που έχουν αναφορά είτε στον ίδιο τον εαυτό του, είτε προς τον συνάνθρωπό του, είτε προς τον Θεό και Πλάστη του. Δεν υπάρχει άνθρωπος, που να μην έχει σφάλει και αμαρτήσει. Μικρά ή μεγάλα αμαρτήματα όλοι μας έχουμε διαπράξει και βρεθήκαμε ένοχοι απέναντι του Αγίου Θεού και της συνείδησής μας. Κι

εάν ακόμη η ζωή του ανθρώπου ήταν μία ώρα επί της γης, δεν θα ήταν καθαρός από τον ρύπο της αμαρτίας.

Η ζωή του ανθρώπου αποτελεί ένα συνεχή αγώνα. Ο άνθρωπος βρίσκεται πάντοτε στη θέση να εκλέξει μεταξύ της αμαρτίας και της αρετής. Μέσα σ' αυτόν τον αγώνα συμβαίνουν πολλές φορές πτώσεις, που, ως αμαρτήματα, μολύνουν και πληγώνουν την ψυχή του ανθρώπου και πολλές φορές τον οδηγούν στην πνευματική κατάπτωση και παραλυσία.

Σύμφωνα με την διδασκαλία του Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, η διάπραξη οποιασδήποτε αμαρτίας, μικρής ή μεγάλης, αποτελεί τον θάνατο της ψυχής. Διότι, όπως, όταν η ψυχή χωριστεί από το σώμα επέρχεται ο σωματικός θάνατος έτσι, όταν αμαρτήσει κανείς, επέρχεται ο πνευματικός θάνατος, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά η απομάκρυνση της Θείας Χάριτος του Παναγίου Πνεύματος από την ψυχή του ανθρώπου.

Καθημερινά, λοιπόν, αμαρτάνομε τόσο προς τον Θεό, όσο και προς τους συνανθρώπους μας. Όλοι θέλομε να απελευθερωθούμε από τον ζυγό της ενοχής. Θέλομε να αισθανθούμε ελεύθεροι, ανάλαφροι και απαλλαγμένοι από τα δεσμά της αμαρτίας και του βάρους της συνειδησής μας, που προκαλείται από την αμαρτία.

Στις καθημερινές μας προσευχές, ζητάμε από τον Άγιο Θεό να συγχωρήσει τα πταίσματά μας, τα σφάλματά μας, τα αμαρτήματά μας. Γνωρίζομε, ότι ο Θεός είναι Θεός του ελέους και των οικτιρμών και Πατήρ πάσης παρακλήσεως και ευσπλαγχνίζεται κάθε άνθρωπο, που θα καταφύγει σ' Αυτόν και θα ζητήσει την συγχώρησή Του. Και ο Θεός είναι έτοιμος να μας συγχωρέσει, να μας ελευθερώσει, να μας αποκαταστήσει. Ένα πράγμα ζητά μόνον, να συγχωρέσουμε εμείς πρώτα τα σφάλματα εκείνων, που στην καθημερινή τους συναστροφή, έσφαλλαν όχι απέναντι του Θεού, αλλά απέναντί μας. Είτε μας έχουν αδικήσει, είτε μας συμπεριφέρθηκαν με άδικο και αγενή τρόπο, είτε μας κατέκριναν είτε μας κατηγορήσαν, οφείλομε να τους συγχωρέσουμε. Εάν δεν συγχωρέσουμε τα σφάλματα των συνανθρώπων σας, ούτε κι ο ουράνιος Πατέρας θα συγχωρέσει τα δικά μας αμαρτήματα. Το λέγει κατηγορηματικά. Δεν χωράει συζήτηση επί του θέματος. Ή συχωράς και συχωριέσαι, ή κρατάς την κακία και μένεις ασυγχώρητος!

Γι' αυτό, επειδή από αύριο, Καθαρή Δευτέρα, εισερχόμεθα μέσα στην περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η Ορθόδοξός μας Εκκλησία θέσπισε την Κυριακή της Συγχωρήσεως. Διότι, η νηστεία μένει ανώφελος, εάν κρατάμε κακίες και μίση μέσα στην καρδιά μας. Οφείλομε, λοιπόν, όλοι να ζητήσουμε συγγνώμη ο ένας από τον άλλον, ώστε με αγάπη να εισέλθουμε στην περίοδο της νηστείας.

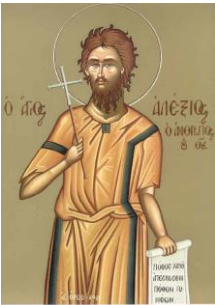
Σήμερα, λοιπόν, μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας ο ιερός κλήρος στέκεται στην Ωραία Πύλη και, αφού όλοι γονατίσουμε, ζητά πρώτος συγγνώμη από τον λαό για τα σφάλματα που διέπραξε απέναντι του ποιμνίου του. Κατόπιν διαβάζει την συγχωρητική ευχή για να συγχωρέσει τα αμαρτήματα, που διέπραξε ο λαός απέναντι των πνευματικών Πατέρων του. Στη συνέχεια όλος ο λαός, αφού σηκωθεί, θα προσέλθει και ασπασζόμενος το χέρι του Επισκόπου και όλων των ιερέων ζητά συγχώρηση. Με τη σειρά και κατά τάξη, κατόπιν, οι πιστοί ζητούν συγχώρηση ο ένας από τον άλλον, αποδίδοντας τον αδελφικό ασπασμό και

ευχόμενοι για τη νέα εκκλησιαστική περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Η νηστεία αρχίζει. Καλούμαστε, να εισέλθουμε σ' ένα πνευματικό στάδιο αγώνων για την κατάκτηση των αρετών. Καθαρή νηστεία δεν είναι η αποχή από τα νόστιμα φαγητά, αλλά η αποχή από τις κακίες, την κατάκριση και τις απολαύσεις της σαρκός. Η σωματική νηστεία βοηθά την πνευματική. Ας μη περιφρονήσουμε, λοιπόν, την πνευματική προς χάρη των υλικών απολαύσεων. Ας μη αμελήσουμε την φροντίδα της ψυχής μας. Όλοι είμαστε αμαρτωλοί, όλοι είμαστε ένοχοι, όλοι χρειαζόμαστε το έλεος του Θεού. Ας τρέξουμε στο Ιερό Μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως και Μετανοίας και ας ανοίξουμε την καρδιά μας στο Θεό, εξομολογούμενοι τα πολλά μας αμαρτήματα. Ας συγχωρήσουμε, λοιπόν, εμείς πρώτοι τα σφάλματα των συνανθρώπων μας και ο Θεός θα συγχωρέσει τα δικά μας.

Υπό Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αντινός κ.κ. Παντελεήμονος.

Όσιος Αλέξιος, ο άνθρωπος του Θεού

Σήμερα η Εκκλησία εορτάζει την ιερή μνήμη του οσίου Αλεξίου, του ανθρώπου του Θεού. Αυτός είναι ο ακριβής τίτλος, με τον οποίο έμεινε στη μνήμη και την παράδοση της Εκκλησίας ο όσιος Αλέξιος άνθρωπος του Θεού. Ο άνθρωπος, που έζησε μόνο για το Θεό, άγνωστος μέσα στους ανθρώπους, ακόμα και στους πιο δικούς του. Ο βίος και η πολιτεία του αγίου Αλεξίου μόνο σαν μυθιστόρημα μπορεί να φανεί σε όσους δεν μπορούν να εξηγήσουν βαθύτερα την άσκησή του. Πολύ περισσότερο που ο άγιος Αλέξιος δεν έφυγε στην έρημο, συντροφιά με τα αγρίμια, αλλά έζησε μέσα στους ανθρώπους, κρατώντας τελείως άγνωστο τον εαυτό του.

Γεννήθηκε στη Ρώμη από πατέρα γερουσιαστή και μητέρα αριστοκράτισσα. Αλλ' αυτά βέβαια δεν είχαν καμιά σημασία για τον Αλέξιο. Όταν ήλθε σε ηλικία, για να μη δυσареστήσει τους γονείς του, δέχθηκε να νυμφευθεί. Αλλά την τελευταία στιγμή, αμέσως μετά το γάμο, παράτησε τη νύμφη και έφυγε. Μπήκε σ' ένα πλοίο και πήγε στην Έδεσσα της Συρίας. Εκεί ντύθηκε φτωχικά κι έκανε το ζητιάνο. Συνήθιζε να κάθεται έξω από την Εκκλησία, κάτω από μια εικόνα της Παναγίας. Μια ημέρα, περνώντας από κει ένας ιερέας, είδε να λαμποκοπά η εικόνα κι άκουσε μια φωνή να του λέγει: «Ετοιμάστε κάπου να μείνει τούτος ο φτωχός δούλος μου».

Αυτό έγινε γνωστό στην πόλη, κι όλοι έτρεχαν για να δουν το φτωχό ζητιάνο. Τότε ο Αλέξιος, για να γλυτώσει από τον κόσμο, έφυγε πάλι και χάθηκε. Μπήκε σ' ένα πλοίο για να πάει στην Ταρσό, μα η τρικυμία, που σηκώθηκε στη θάλασσα, παρέσυρε το πλοίο και το έφερε στις ακτές της Ιταλίας. Έτσι ο Αλέξιος, βρίσκεται πάλι στη Ρώμη. Μια μέρα συναντά στο δρόμο τον πατέρα του. Εκείνος δεν τον αναγνώρισε κι ο Αλέξιος του ζητάει κάπου να μείνει σε μια γωνιά του αρχοντικού του. Ο πατέρας, πονεμένος που είχε χάσει το παιδί του, δεν του

αρνήθηκε· τον έβαλε λοιπόν να μείνει σ' ένα μικρό δωμάτιο κάτω από τη σκάλα του σπιτιού του και τον παρακάλεσε να προσεύχεται για το γυρισμό του χαμένου παιδιού του.

Δεκαεπτά χρόνια έμεινε ο άγιος Αλέξιος κάτω από τη σκάλα του πατρικού του σπιτιού, ολωσδιόλου άγνωστος απ' όλους. Έμπαιναν κι έβγαιναν οι γονείς του κι η γυναίκα του, κλαμένοι για τον άνθρωπο τους, που τον είχαν χάσει χωρίς να μπορούνε να μάθουν πού βρίσκεται. Έμπαιναν κι έβγαιναν οι υπηρέτες κι έβλεπαν περιφρονητικά το φτωχό ζητιάνο. Ο Άγιος σιωπά και κλαίει κι αυτός μέσα του, και για την αγάπη του Χριστού πνίγει την αγάπη του, για τα πόδια δικά του πρόσωπα. Ο Θεός, όταν ήλθε ο καιρός, του φανέρωσε την ημέρα της θανάσης του και του είπε να γράψει σ' ένα χαρτί το όνομά του. Όταν οι γονείς του τον βρήκαν νεκρό, διάβασαν στο χαρτί που κρατούσε στα χέρια του· «Εγώ είμαι το παιδί σας ο Αλέξιος»!

Στην προς Εβραίους επιστολή, εκεί που ο Απόστολος ομιλεί για τους αγίους του Θεού και για τα κατορθώματα της πίστης, λέγει σε μια στιγμή· «ων ουκ ην άξιος ο κόσμος». Αυτό θα πει πως όλος ο κόσμος δεν αξίζει όσο η πίστη κι η θυσία των Αγίων. Κι όχι μόνο δεν αξίζει, αλλά και δεν μπορεί να καταλάβει ο κόσμος και να εκτιμήσει την αυταπάρνηση και το ηρωικό έργο των Αγίων. Πολύ περισσότερο στον καιρό μας, που επιτυχία και κατόρθωμα θεωρείται το υλικό κέρδος κι η αισθησιακή απόλαυση. Τέτοιες πράξεις, σαν κι αυτή του αγίου Αλεξίου, εμείς δεν τις καταλαβαίνομε· κι όχι μόνο τούτο, μα και τις ειρωνευόμαστε και τις καταδικάζομε.

Ο άγιος Αλέξιος θέλησε να είναι απόλυτα συνεπής προς όσα ο Ιησούς Χριστός λέγει στα Ευαγγέλια για τέλεια αποταγή και ταπεινώση. Στο παράδειγμα του αγίου Αλεξίου υπάρχει απροσμέτρητο πνευματικό βάθος και θείος έρωτας, που νικάει κάθε άλλη επίγεια σχέση και αγάπη. Τέτοιες πράξεις, αν δεν μπορούμε να τις μιμηθούμε, δεν είναι όμως λίγο να τις θαυμάζουμε. Αλλά και να λυπούμαστε, γιατί εμείς δεν έχουμε την υπομονή και την πίστη των Αγίων. Γι' αυτό η Εκκλησία εορτάζει και τιμά τους Άγιους, για να μας δίνει ευκαιρίες να είμαστε πάντα μαζί τους. Εκείνοι είναι οι φίλοι του Χριστού και οι ευεργέτες μας, κι εμείς με την ευχή και την πρεσβεία τους ζητούμε από το Θεό, «ίνα και των της δόξης στεφάνων αυτοίς κοινωνήσωμεν». Αμήν

Πατερικά Λόγια

ΡΩΤΗΣΕ ό άββās Ιωσήφ τόν άββā Ποιμένα πώς πρέπει νά νηστεύομε. Και ό άββās Ποιμήν τοῦ λέει

- Εγώ θέλω νά τρώει κανείς κάθε 'μέρα τόσο λίγο ὥστε νά μὴ χορταίνει.

Τοῦ λέει τότε ό άββās Ιωσήφ

- Όταν ἦσουν πὺ νέος, άββā, δὲν νήστευες δύο δύο 'μέρες;

Και ό γέροντας τοῦ ἀπάντησε

- Φυσικά και τρεῖς και τέσσερις 'μέρες κι εβδομάδα ακόμη. Και ὅλα αὐτά τὰ δοκίμασαν οἱ πατέρες γιατί ἦταν δυνατοί· ἀλλά θεώρησαν καλύτερο νά τρώει κανείς κάθε 'μέρα ἀλλά λίγο· μᾶς παρέδωσαν λοιπόν τὴ βασιλικὴ ὁδὸ πὺ εἶναι ἐλαφρῆ.

Γερωντικόν